

Příloha k protokolu o SZZ č.
FF JU v Č. B.

Vysoká škola:

Ústav bohemistiky FF JU

Datum odevzdání posudku: 17. 6. 2011

Student: **Martina Hánová**

Aprobace: Bohemistika

Recenzent
bakalářské práce

Mgr. Martina Halamová, Ph.D.
.....

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

„Měl jsem číslo... aneb noc před vyhasnutím židovské hvězdy“

.....
(téma)

Předkládaná bakalářská práce se skládá ze dvou částí. První část se věnuje popisu historických událostí směřujících k holocaustu, druhá část pracuje se svědectvími pamětníků – Martina Hánová pracuje s portálem Paměť národa a přebírá z něho svědectví lidí přeživších holocaust pro dokumentování nacisty páchaných hrůz během druhé světové války.

Základním problémem práce je, že se autorka odchýlila od zadaného tématu. V anotaci práce ještě uvádí, že „Bakalářská práce bude zaměřena na memoárovou literaturu obsahující svědectví z koncentračních táborů. Podle těchto autobiografických a biografických záznamů bude prováděna komparace svědectví vězňů z koncentračních táborů v době 2. světové války a pohled z perspektivy dozorců z těchto táborů.“ (s. 4). Zdá se tedy, že studentka dostatečně neporozuměla termínu memoárová literatura a místo tohoto žánru, v němž lze hledat estetické hodnoty, a tudíž vnímat takový text za umělecký, se věnovala reflexi vzpomínek pamětníků. Posuzovanou práci tak lze nahlížet pouze v kontextu kulturních studií, která v posledních letech pronikají do metodologie literárněhistorické. Nicméně samotný přínos bakalářské práce i v tomto kontextu lze spatřovat zejména v kapitole věnující se vzpomínkám Věry Žahourkové-Vackové. V této kapitole Martina Hánová představuje svědectví ženy, která přežila Terezín a Ravensbrück – Neubrandenburg. Jistě tak touto kapitolou obohatila svědectví minulosti, která nesmí být zapomenuta. V bakalářské práci jsou také citovány dvě básně Věry Žahourkové-Vackové vzniklé v době její internace. Vypovídají jak o tíživé existenciální situaci jednotlivce, tak o víře v budoucí poválečný svět a shledání s partnerem. Na s. 39 studentka uvádí, že básně paní Žahourkové-Vackové po válce darovala Památníku Terezín. Jsou-li tedy dochovány, myslím, že by bylo vhodné analyzovat i tyto další umělecké pokusy.

Martina Hánová v úvodní kapitole uvádí, že její práce metodologicky využívá metodu oral history. Nelze říci, že by její stručný popis metody nebyl adekvátní, nicméně z textu bakalářské práce není zřejmé, zda tuto metodu uplatňuje zcela přesně v souladu s teoretickými publikacemi. Odkazuje totiž pouze na internetovou encyklopedii Wikipedie a na internetový portál Paměť národa.

Chválím snahu Martiny Hánové obeznámit se s historickým popisem událostí před a za druhé světové války za pomoci odborné literatury, zároveň ale musím konstatovat, že se v nich dopouští některých nepřesností, pravděpodobně způsobených unáhlenou formulací – např. „Jen díky tomu, že [druhá světová] válka neměla vítěze...“ (s. 7), „V březnu 1939 obsadil vojenskou silou celý Československý stát...“ (s. 15).

Poslední poznámkou bych jen chtěla poskytnout autorce radu, aby si při příští formulaci odborného textu nekladla příliš ambiciózní či nerealizovatelné cíle, neboť tím naznačuje svoji neodbornost – viz např. v úvodu říká, že chce „podat objektivní pohled na celou situaci [holocaustu]“ či závěrečná její kapitola začíná větou: „Má práce shrnuje průběh 2. světové války pomocí metody „oral history“ a informace čerpané z memoárové literatury jsem podložila autentickými rozhovory se svědky.“ (s. 50).

Bakalářskou práci přes uvedené výtky ještě doporučuji k obhajobě. Z textu je patrné zaujetí pro reflexi minulého a téma jako takové.

dobře

Návrh na klasifikaci bakalářské práce:

.....
podpis recenzenta bakalářské práce

Čes. Budějovicích 17. června 2011
V dne